

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **CoPharm, a.s.**, IČ: 28441192
sídlem Rosická 653, Vinoř, Praha 9
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Buchtou
sídlem Václavské náměstí 1, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 4, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2018, č. j. MZDR52841/2017, sp. zn. FAR R10/2017,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 20. 11. 2018, č. j. MZDR52841/2017, sp. zn. FAR R10/2017 se r u š í a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Martina Buchty, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2018, č. j. MZDR52841/2017, sp. zn. FAR R10/2017 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv (dále jen „*SÚKL*“ nebo „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 5. 9. 2017, č. j. sukl221735/2017, sp. zn. sukl208864/2016 (dále jen „*rozhodnutí správního orgánu I. stupně*“), kterým SÚKL žalobci jako zadavateli reklamy na humánní léčivé přípravky uložil pokutu ve výši 260.000 Kč za porušení povinností uvedených v § 5a odst. 5 písm. b), § 5a odst. 5 písm. c), § 5a odst. 5 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o regulaci reklamy*“).
2. V *prvním žalobním bodu* žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť se správní orgány obou stupňů nevypořádaly se všemi námitkami a důkazními návrhy žalobce, přičemž některé námitky žalobce byly bez náležitého odůvodnění označeny za neoprávněné.
3. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce namítl, že nedošlo k materiálnímu naplnění skutkové podstaty přestupku, a to s ohledem na okamžitou nápravu závadného stavu, krátkou dobu faktické prezentace reklamních billboardů a s tím související absenci společenské škodlivosti daného jednání.
4. Ve *třetím žalobním bodu* žalobce namítl, SÚKL nevzal v úvahu všechny okolnosti jednání, jeho závažnosti a způsobu spáchání, zejména to, že k nesplnění požadavků na reklamu stanovených v § 5a odst. 5 písm. b), c) zákona o regulaci reklamy ze strany žalobce vůbec nedošlo a nesplnění požadavku obsaženého v § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy nedosahovalo takového stupně společenské škodlivosti, aby byla dána žalobcova odpovědnost za přestupek.
5. Ve *čtvrtém žalobním bodu* žalobce namítl ohledně povinnosti vymezené v § 5a odst. 5 písm. b) zákona o regulaci reklamy, že registrované názvy i běžný název léčivého přípravku na billboardech vyobrazeny byly, a to zcela srozumitelně a zřetelně i v původní podobě před tím, než reklama byla doplněna o výzvu k přečtení příbalové informace. SÚKL ve svém rozhodnutí naprosto pominul uvést skutečnost, že se na reklamě příslušné názvy nacházely, a porušení zákona zřejmě dovodil z té skutečnosti, že názvy nebyly uvedeny v takové podobě, v jaké si SÚKL představuje. Podle § 5a odst. 5 písm. b) zákona o regulaci reklamy musí reklama na léčivý přípravek obsahovat registrovaný název a běžný název, přičemž oba názvy byly uvedeny na billboardech od samého začátku.
6. V *pátém žalobním bodu* žalobce namítl, že neporušil povinnost uvedenou v § 5a odst. 5 písm. c) zákona o regulaci reklamy. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že i informace nezbytná pro správné použití léčivého přípravku byla na billboardech uvedena, a to prostřednictvím údajů „Nosní sprej“ a „Nosní sprej, roztok“, umístěných v horní části reklamy a v rámci registrovaného názvu. Žalobce tuto informaci pokládal za dostatečně srozumitelnou a měl za to, že průměrnému zákazníkovi muselo být jasné, jakým způsobem se předmětný humánní léčivý přípravek používá. SÚKL se k tomuto skutku vůbec nevyjádřil, svůj závěr nijak nezodůvodnil ani v jednom ze svých rozhodnutí. V popisu reklamy ale zároveň sám uvádí, že reklama údaje „Nosní sprej“ a „Nosní sprej, roztok“ obsahuje. Informace, které

žalobce na reklamě uvedl, tj. že léčivý přípravek je nosní sprej – roztok, je podle žalobce dostatečná informace pro to, aby spotřebitel poznal, že se jedná o léčivý přípravek, který se aplikuje vstříkem do nosu.

7. V šestém žalobním bodu žalobce namítl, že neporušil povinnost uvedenou v § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy. Argumentace žalovaného, že nelze přihlížet pouze k době, kdy reklama skutečně trvala, ale že je rozhodná i doba, kdy byla reklama zadána, není dle názoru žalobce důvodná. Žalobce sám ve všech svých podáních přiznal, že došlo k chybě při zadávání reklamy, k nápravě z jeho strany došlo ve velmi krátké době. Pouhým zadáním reklamy nemohlo dojít ke vzniku jakékoli újmy žádného ze zákazníků. V úvahu tedy připadala pouze doba, kdy reklamní billboardy byly opravdu vyvěšeny, avšak i tato krátká doba, jak již žalobce tvrdil, nemůže sama o sobě vyvolat natolik škodlivé následky, aby byla žalobci udělena pokuta ve výši 260.000 Kč.
8. V sedmém žalobním bodě žalobce namítl, že výše pokuty je i po snížení neúměrně vysoká a není v souladu s § 8b zákona o regulaci reklamy. SÚKL nevzal dostatečně v úvahu všechny okolnosti, za nichž došlo ke spáchání předmětných skutků, k jejich závažnosti a způsobu spáchání. Zejména nepřihlédl k tomu, že žalobce v podstatě okamžitě zareagoval na výzvu SÚKL a zajistil nápravu chybného stavu ve velmi krátké lhůtě. SÚKL hodnotil jako přitěžující okolnost velký rozsah šíření reklamy, ale nepřihlédl k tomu, že oproti původnímu rozhodnutí došlo ke snížení o polovinu. Kampaň v nesprávné podobě probíhala pouze polovinu doby, než ze které SÚKL vycházel při stanovení výše pokuty.
9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně s tím, že žalobní námitky jsou prakticky totožné s námitkami odvolacími
10. Ze správního spisu vyplývají pro posouzení věci následující relevantní skutečnosti.
11. V období listopad/prosinec 2015 SÚKL prováděl šetření, jehož předmětem byla reklamní kampaň „Pilulka lékárna“, v jejímž rámci byly na billboardech propagovány humánní léčivé přípravky AFRIN 0,5 MG/ML NOSNÍ SPREJ, AFRIN 0,5 MG/ML NOSNÍ SPREJ S HEŘMÁNKEM, AFRIN 0,5 MG/ML NOSNÍ SPREJ S MENTOLEM, jejíž zadání, zpracování a šíření mohlo být v rozporu se zněním §5a odst. 5 písm. b), c) a d) zákona o regulaci reklamy.
12. Dne 16. 3. 2017 vydal SÚKL pod sp. zn. suklS 208864/2016, č. j.: sukl208864/2016 příkaz podle § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) jímž žalobci za správní delikt uvedený v ustanovení § 8a odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy uložil pokutu podle § 8a odst. 6 písm. b) zákona o regulaci reklamy ve výši 280.000 Kč. Časové období, kdy byl správní delikt spáchán, bylo vymezeno od 1. 11. 2015 do 28. 12. 2015.
13. Proti výše uvedenému příkazu podal žalobce odpor. Uvedl, že nepochybně, že předmětná reklama neobsahovala „informace nezbytné pro správné použití humánního léčivého přípravku“ dle § 5a, odst. 5 písm. c) zákona o regulaci reklamy a „výzvu k pečlivému pročení příbalové informace“ dle § 5a, odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy, nicméně vyjádřil přesvědčení, že: 1) reklama obsahovala název humánního léčivého přípravku tak, jak je uveden v rozhodnutí o registraci, 2) SÚKL uložil pokutu ve výši, která neodpovídá „závažnosti správního deliktu, zejména způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán“, ač SÚKL k určitým skutečnostem

jako skutečností polehčujícím přihlédl, a že 3) napadený příkaz nebyl vydán v souladu s § 150 správního řádu.

14. Dne 5. 9. 2017 vydal SÚKL rozhodnutí č. j. sukl221735/2017, sp. zn. sukl208864/2016, kterým rozhodl, že žalobce spáchal správní delikt uvedený v § 8a odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy tím, že jako zadavatel reklamy na humánní léčivé přípravky zaměřené na širokou veřejnost na léčivé přípravky AFRIN 0,5 MG/ML NOSNÍ SPREJ, AFRIN 0,5 MG/ML NOSNÍ SPREJ S HEŘMÁNKEM, AFRIN 0,5 MG/ML NOSNÍ SPREJ S MENTOLEM formou reklamních billboardů, zadáných dne 29. 10. 2015, nesplnil požadavky na reklamu stanovené zákonem o regulaci reklamy, když
- a) reklama neobsahovala název humánního léčivého přípravku tak, jak je uveden v rozhodnutí o registraci, a ani běžný název humánního léčivého přípravku v případě, kdy léčivý přípravek obsahuje jen jednu léčivou látku, čímž porušil povinnost uloženou ustanovením § 5a odst. 5 písm. b) zákona o regulaci reklamy,
 - b) reklama neobsahovala informace nezbytné pro správné použití humánního léčivého přípravku, čímž porušil povinnost uloženou ustanovením § 5a odst. 5 písm. c) zákona o regulaci reklamy,
 - c) reklama neobsahovala zřetelnou, v případě tištěné reklamy dobře čitelnou, výzvu k pečlivému pročtení příbalové informace, čímž porušil povinnost uloženou ustanovením § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy.

Ve výroku rozhodnutí jsou uvedeny konkrétní případy, kde byla reklama na billboardech zjištěna a v jakém období. (1. 12. – 28. 12. 2015, 1. 11. – 28. 12. 2015). Za zjištěné porušení zákona uložil SÚKL žalobci podle § 8a odst. 6 odst. b) zákona o regulaci reklamy pokutu ve výši 260 000 Kč.

15. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, kdy odvolací námitky se částečně shodují s námitkami žalobními, o němž rozhodl žalovaný tak, že odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
16. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapituloval dosavadní příběh řízení a vypořádal odvolací námitky. K námitce, že reklama obsahovala požadované názvy a informace pro správné použití humánního léčivého přípravku, uvedl s odkazem na § 5a odst. 5 písm. a) zákona o regulaci reklamy, že pouhé grafické znázornění obalu léčivého přípravku, byť požadované názvy, resp. informace pro správné použití obsahuje, povinnost formulace vyplývající z § 5a odst. 5 písm. a) zákona o regulaci reklamy nenaplnňuje. Prvostupňové rozhodnutí je dle žalovaného odůvodněno v dostatečném rozsahu. Správní orgán I. stupně zjistil stav věci takovým způsobem, že o tom nebyly důvodné pochybnosti. Jako důvodnou neshledal žalovaný námitku, že nebylo přihlédnuto k tomu, že žalobce ihned zajistil nápravu závadného stavu. K této skutečnosti SÚKL přihlédl jako k polehčující okolnosti. Nejednalo se o naplnění liberačního důvodu. Při řešení námitky proti výši uložené pokuty žalovaný uvedl, že vadou odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je to, že v něm není explicitně uvedeno, že společenská nebezpečnost jednání zadavatele se odvíjí primárně od doby, na kterou byla reklama s protiprávním obsahem zadána, byť z další části odůvodnění lze dovodit, že podstatné datum pro spáchání správního deliktu je den zadání reklamy, to je 29. 10. 2015, kdy došlo k zadání 59 billboardů. Primárním kritériem pro určení závažnosti spáchaného správního deliktu je

doba, na kterou je reklama s protiprávním obsahem zadána, přičemž doba skutečného šíření je pouze okolností svědčící ve prospěch nebo neprospěch zadavatele. Doba reklamní kampaně byla správně vymezena od 1. 11. 2015 do 28. 12. 2015. Kratší doba šíření závadné reklamy byla důvodem snížení oproti příkazu ze dne 16. 3. 2017.

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějšího znění; dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud rozhodoval bez jednání, neboť byly naplněny podmínky § 51 odst. 1 s.ř.s.
18. Podle § 8a odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy, ve znění platném pro daný případ právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako zadavatel dopustí správního deliktu tím, že poruší mimo jiné podmínky stanovené pro obsah reklamy podle § 5a odst. 5.
19. Podle § 5a odst. 5 písm. b) zákona o reklamě reklama zaměřená na širokou veřejnost musí obsahovat název humánního léčivého přípravku tak, jak je uveden v rozhodnutí o registraci. Pokud humánní léčivý přípravek obsahuje jen jednu léčivou látku, musí reklama obsahovat i běžný název tohoto humánního léčivého přípravku.
20. Podle písm. c) téhož ustanovení zákona o reklamě reklama zaměřená na širokou veřejnost musí obsahovat informace nezbytné pro správné použití humánního léčivého přípravku.
21. V *prvním žalobním bodu* žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Tuto námitku soud shledal jako důvodnou.
22. Žalobce byl mimo jiné uznán vinným z toho, že reklama neobsahovala název humánního léčivého přípravku tak, jak je uveden v rozhodnutí o registraci a ani běžný název humánního léčivého přípravku v případě, kde léčivý přípravek obsahuje jen jednu léčivou látku. Z fotografie billboardu zařazené do odvolání je patrné, že na billboardu byly vyobrazeny tři krabičky, na kterých byl text „Nosní sprej, roztok, oxymetazolini hydrochloridum, Afrin 0,5mg/ml nosní sprej, nosní sprej s heřmánkem a nosní sprej s mentolem. Takto je také billboard popisován v napadeném rozhodnutí.
23. Žalovaný s odkazem na ustanovení § 5a odst. 5 písm. a) zákona o regulaci reklamy, ve kterém je stanoveno, že reklama zaměřená na širokou veřejnost musí být formulována tak, aby bylo zřejmé, že výrobek je humánním léčivým přípravkem, vyslovil názor, že §5a odst. 5 písm. b) téhož zákona je třeba vykládat tak, že pouhé grafické znázornění obalu léčivého přípravku, byť požadované názvy, resp. informace pro správné použití, obsahuje, tuto povinnost nenaplnuje, ale musí se jednat o slovní vyjádření, formulaci.
24. Tento závěr dále nijak blíže nerozvedl a dle názoru soudu je v této otázce napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaný nijak nekonkretizoval, z čeho dovozuje, že pouhé grafické znázornění názvu nenaplnuje dostatečně podmínku uvedení názvu humánního léčivého přípravku tak, jak je uveden v rozhodnutí o registraci a běžný název humánního léčivého přípravku. Dle grafického ztvárnění billboardu založeného ve spise, jsou oba názvy a označení nosní sprej dobře seznatelné, byť se jedná pouze o fotografii obalů předmětných humánních léčivých přípravků.
25. Pokud se jedná o informace nezbytné pro správné použití humánního léčivého přípravku, tyto v reklamě sice nijak podrobněji uvedeny nejsou, ale označení nosní sprej, jak již bylo uvedeno shora, je zřetelné. Za této situace by měl správní orgán dle názoru soudu

podrobněji uvést, z jakých důvodů má za to, že označení „nosní sprej“ není dostatečnou informací nezbytnou pro správné použití humánního léčivého přípravku.

26. Dále se soud zabýval nesplněním povinnosti vyplývající z § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy, ve kterém je stanoveno, že reklama zaměřená na širokou veřejnost musí obsahovat zřetelnou, v případě tištěné reklamy dobře čitelnou, výzvu k pečlivému pročtení příbalové informace.
27. Skutek byl vymezen místem (shrnutí jednotlivých míst do tabulky s uvedením ulice, města, čísla plochy atd.) a časem, tj. obdobím – od 1. 11. 2015 do 28. 12. 2015, respektive od 1. 12. 2015 do 28. 12. 2015 (prvních pět případů v tabulce). Ve všech případech bylo žalobci kladeno za vinu porušení i § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy. Ze sdělení žalobce učiněných v rámci správního řízení, jejichž obsah žalovaný nijak nerozporoval, vyplývá, že v době od 1. 11. 2015 byla reklama šířena celkem v 54 případech tak, že mělo dojít k porušení § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy, k 1. 12. 2015 měly být billboardy (54 kusů) doplněny o výzvu k pečlivému pročtení příbalové informace a od tohoto data dalších 5 billboardů tuto výzvu obsahovalo již od jejich umístění.
28. Nebude-li v dalším řízení prokázáno ještě nějaké jiné časové rozložení, z časového harmonogramu, tak jak je zachycen v podkladových materiálech, vyplývá, že podmínky stanovené pro obsah reklamy podle § 5a odst. 5 písm. d) zákona o regulaci reklamy byly žalobcem porušovány v případě 54 billboardů v době od 1. 11. 2015 do 1. 12. 2015 a v případě zbylých 5 billboardů umístěných od 1. 12. 2015, již vůbec porušeny nebyly. V této části došlo tedy k mylnému vymezení doby trvání protiprávního stavu.
29. Tato problematika je významná zejména pro úvahu o výši uložené pokuty, neboť délka trvání protiprávního stavu a jeho rozsah jsou významná kritéria ovlivňující výši pokuty.
30. SÚKL v rozhodnutí k době trvání správních deliktů, tj. délce doby šíření reklamy, jež byla v rozporu se zákonem o regulaci reklamy, uvedl, že je mu od žalobce známa skutečnost, že k přelepu nevyhovujících billboardů došlo do 1. 12. 2015. Z toho důvodu SÚKL pracoval s dobou spáchání správních deliktů od 1. 11. 2015 do 30. 11. 2015. Dále bylo na straně 11 rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedeno: „...Účastník řízení v odporu mimo jiné uvedl, že zjednal nápravu také tím, že zbývajících 5 reklamních plakátů z 59 bylo dne 1. 12. 2015 vylepeno již ve správné podobě. K tomu Ústav uvádí, že podstatné datum pro spáchání správního deliktu je den zadání reklamy 29. 10. 2015, kdy došlo k zadání celkem 59 billboardů. Nicméně Ústav usoudil, že v rámci hodnocení okolností může ve prospěch účastníka řízení posoudit skutečnost, že v 5 případech plakátů již nedošlo k nápravě ze strany účastníka řízení formou přelepů, ale již formou výlepu plakátů, které byly v souladu s požadavky zákona o regulaci reklamy.“ Na straně 12 rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo uvedeno, že „reklamní kampaň probíhala v období 1. 11. 2015 – 28. 12. 2015, přičemž k šíření reklamních billboardů se závadným obsahem došlo v období od 1. 11. 2015 – 1. 12. 2015, kdy došlo k přelepení posledního billboardu v rámci nápravného opatření. Dle informací od účastníka řízení bylo v rámci nápravných opatření 5 billboardů vylepených po 1. 12. 2015 již v souladu s požadavky zákona o regulaci reklamy.“
31. V napadeném rozhodnutí na straně 8 k odvolací námitce žalobce týkající se výše uložené pokuty žalovaný uvedl: „...Odvolací orgán Ústavu vytýká formální pochybení ve formulaci odůvodnění napadeného rozhodnutí, když v něm, a to zejména v kontextu věty „Ústav k námitce účastníka řízení spočívajícího v nesouhlasu s délkou šíření reklamy, jež byla v rozporu se zákonem o regulaci reklamy, souhlasí s účastníkem řízení“, není explicitně uvedeno, že

společenská škodlivost jednání zadavatele se odvíjí primárně od doby, na kterou byla reklama s protiprávním obsahem zadána (byť toto je v odůvodnění uvedeno implicitně, neboť dále je v něm správně uvedeno, že „[...] podstatné datum pro spáchání správního deliktu je den zadání reklamy 29. 10. 2015, kdy došlo k zadání celkem 59 billboardů” a “Tato reklamní kampaň probíhala v období 1. 11. 2015 – 28. 12. 2015 [...]”). Tato doba je dobou, kterou Ústav v souladu s právním předpisem vymezil ve výroku napadeného rozhodnutí.”

32. V daném případě je nepochybné, že se jednalo o trvalý delikt. Zákon v takovém případě postihuje od vzniku protiprávního stavu jeho udržování. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2005, č. j. 5 A 164/2002 - 44, publ. pod č. 832/2006 Sb. NSS).
33. Od účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tj. od 1. 7. 2017, kdy došlo i k novelizaci mnoha právních předpisů včetně zákona o reklamě a kategorie správních deliktů byla nahrazena kategorií přestupků, je legální definice trvalého přestupku obsažena v § 8 zákona č. 250/2016 Sb., podle něhož je trvalý přestupek takový přestupek, jehož známkou je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán. Jde tedy o definici, která je odrazem toho, jak byl trvalý správní delikt pojmán v teorii a reflektován v judikatuře.
34. V tomto konkrétním případě správní orgán I. stupně vymezil v 54 případech počátek správních deliktů spáchaných žalobcem jednáním popsáním ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně trváním od 1. 11. 2015 do 28. 12. 2015, v pěti případech pak od 1. 12. 2015 do 28. 12. 2015. Žalovaný pak uvedl, že společenská škodlivost se odvíjí od doby, na kterou byla závadná reklama sjednána. Tento závěr však není správný a neodpovídá znění § 8a odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy, neboť i v případě zadavatele se doba trestnosti jednání odvíjí od doby, kdy nesprávná reklama byla zveřejněna a začala působit na spotřebitele, neboť až od tohoto okamžiku byl ohrožen veřejný zájem na dodržování předpisů obsahem reklamy. Totéž platí i pro dobu ukončení protiprávního jednání.
35. Bylo tedy na žalovaném, aby vycházel z toho, ve kterých obdobích a s jakým textem byly billboardy vyvěšeny, a upřesnil, v jakém období byly jednotlivé povinnosti stanovené v § 5a odst. 5 písm. b), c) a d) zákona o regulaci reklamy žalobcem porušovány. Trvání protiprávního stavu, jak bylo uvedeno výše, nelze směřovat s dobou trvání reklamní kampaně. Z výše uvedené citace prvostupňového správního orgánu vyplývá, že k určité nápravě došlo tzv. přelepením, což lze také vnímat jako odstranění protiprávního stavu. To, že k přelepování v některých případech došlo, vyplývá ze správního spisu, kde byly doloženy fotografie přelepovaných billboardů. Není ale jasné, v kolika případech k tomu došlo a k jakému časovému okamžiku. V neposlední řadě není zřejmé, jak se tyto skutečnosti promítly do výše uložené pokuty. Není možné hodnotit pro uložení výše pokuty jako polehčující okolnost skutky, které vůbec nenaplňovaly skutkové podstaty příslušných správních deliktů.
36. Soud proto na závěr konstatuje, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

37. Vzhledem k výše uvedenému soud napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a současně vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
38. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce měl ve věci úspěch. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náhrada nákladů za právní zastoupení za 2 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 7, § 9 odst.3 písm.f/, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhl.č.177/1996 Sb.). Protože zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 1 428 Kč. Náklady řízení tedy celkem činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 28. dubna 2021

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu